

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og ministerens svar herpå tillige med nogle skriftlige henvendelser til udvalget fra Dansk Agrokemisk Forening, Folketingets Ombudsmand, Peter Pagh og Phenoxygruppen i Danmark

Spørgsmål 6:

Hvor mange år vil der efter ministerens opfattelse gå, inden den samlede revurdering er afsluttet?

Svar:

For så vidt angår revurderingsperioden fra 1988–1992, vil den blive afsluttet fra Miljøstyrelsens side i begyndelsen af 1996. Den endelige afslutning vil afhænge af varigheden af de påbegyndte forbudssager. Som følge af, at alle godkendelser i dag er tidsbegrænsede, vil der fremover løbende være tale om en »genvurdering« af alle midler med 4, 5 eller 8 og 10 års mellemrum, afhængig af midlets klassificering og hvorvidt der er tale om et plantebeskyttelsesmiddel.

Spørgsmål 10:

Kan ministeren formulere § 35 e, stk. 5, så lovteksten kommer til at indeholde de frister, som angives i bemærkningerne?

Svar:

Som nævnt i bemærkningerne til bestemmelsen svarer § 35 e, stk. 5, indholdsmæssigt til bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 35 d, stk. 3. Den allerede gældende bemyndigelsesbestemmelse er omformuleret og flyttet til § 35 e, stk. 5, alene af lovtekniske grunde.

Såvel den gældende bemyndigelsesbestemmelse som den foreslåede bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere sagsbehandlingsregler. En sådan bemyndigelse kan ministeren gøre brug af, hvis der opstår et behov herfor. Sådanne regler og herunder eventuelle frister for parters deltagelse i sagsbehandlingen vil i givet fald skulle udarbejdes i form af en bekendtgørelse. Jeg ser ikke for tiden et behov for en sådan bekendtgørelse.

Spørgsmål 12:

Med hvilken begrundelse skal eksperter ikke udtale sig om de sikkerhedsfaktorer, generelle eksponeringsmodeller og acceptniveauer, Miljøstyrelsen inddrager i den skønsmæssige vurdering af bekæmpelsesmidler?

Svar:

Sikkerhedsfaktorer og acceptniveauer er ikke videnskabelige discipliner. Der findes således ingen forskere, der er eksperter inden for disse områder. Sikkerhedsfaktorerne og acceptniveauerne er politisk administrative forhold og ikke videnskab. Jeg finder det derfor langt mere frugtbart, at disse har været diskuteret i det bredt sammensatte bekæmpelsesmiddelråd og forelægges FMPU, frem for at en ekspert – der har sin forskningsmæssige styrke inden for en videnskabelig disciplin – skal give en udtalelse uden for sit felt. Såfremt firmaerne indsender konkrete eksponeringsundersøgelser om et produkt, kan disse undersøgelser underkastes en ekspertvurdering.

Spørgsmål 13:

Ministeren bedes redegøre for Miljøstyrelsens sikkerhedsfaktorer, generelle eksponeringsmodeller og acceptniveauer, herunder sammenligne dem med tilsvarende anvendt i EU. Navnlig bedes ministeren redegøre for eventuelle forskelle.

Svar:

Vedlagte »Rammer for vurdering af plantebeskyttelsesmidler« dateret 30. august 1994 gennemgår bl.a. sikkerhedsfaktorer, generelle eksponeringsmodeller og acceptniveauer, som indgår i Miljøstyrelsens sagsbehandling af plantebeskyttelsesmidler, hvor aktivstoffet ikke er optaget på bilag I i direktiv 91/414.

For bekæmpelsesmidler – omfattet af den danske godkendelsesordning – som ikke er